

712.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 16 lipca 1924 r.

w przedmiocie zamiany państwowego gruntu kolejowego na grunt gminy Wąsosz w powiecie szubińskim.

Art. 1. Zezwala się na zamianę parcel gruntowych №№ 395/122 etc., 396/122, 538/127 i 539/127 o łącznej powierzchni 19,40 arów, zapisanych w księdze gruntowej tom III karta 69, położonych w gminie Wąsosz powiatu szubińskiego, stanowiących własność państwową i pozostających w zarządzie państwowych kolei żelaznych, na zajęte pod budowę kolei ze Żnina do Szubina w gminie Wąsosz położone parcele gruntowe №№ 535/195, 522/227, 541/271 poł., 532/275, 525/281, 526/281, 527/281 i 529/282 o łącznej powierzchni 8,77 arów, stanowiące własność gminy Wąsosz.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Kolei.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: w z. *Z. Hübner*

Minister Kolei: *Tyszka*

713.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 16 lipca 1924 r.

w przedmiocie pozbycia, względnie zamiany niektórych gruntów kolejowych, położonych w gminach: Kolibki, Jaszcz, Komorowo i Skurcz.

Art. 1. Zezwala się:

1) na zamianę stanowiących własność państwową, a pozostających w zarządzie kolei państwowych:

a) parcel №№ 273/21, 493/59 i 428 o łącznym obszarze 64,30 ar., położonych w gminie Kolibki, powiatu wejherowskiego, na parcele № 494/60 o obszarze 1,14 ar., położoną w tejże samej gminie;

b) parcel №№ 360/4, 361/31 i 362/31 o łącznym obszarze 39,28 ar., położonych w gminie Jaszcz, powiatu świecieńskiego, na parcelę № 358/4 o obszarze 39,28 ar., położoną w tejże samej gminie;

2) na pozbycie pod tytułem darmym parceli № 367/136 o obszarze 0,83 ar., położonej w obsza-

rze dworskim Komorowo, gminy Krostkowo, powiatu wyrzyskiego, stanowiącej własność państwową, a pozostającej w zarządzie kolei państwowych, na rzecz D-ra Spickera i Selmy Birschel, względnie ich prawonabywców;

3) na odstąpienie stanowiących własność państwową, a pozostających w zarządzie kolei żelaznych parcel №№ 1085/298, 1085/299 i 1086/299 o łącznym obszarze 84,86 ar., położonych w gminie Skurcz, powiatu starogardzkiego, na szlaku Skurcz-Lubiechów, na rzecz małżonków Sikorów, względnie ich prawonabywców, wzamian za zrzeczenie się przez nich przejazdu i spowodowanego tem odcięciem dostępu do części gruntów w gminie Sikorów.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Kolei.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: w z. *Z. Hübner*

Minister Kolei: *Tyszka*

714.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 18 lipca 1924 r.

o sposobie zapłacenia podatku majątkowego w myśl ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym przez płatników, posiadających majątki (nieruchomości) ziemskie, związane ograniczeniami własności, w drodze sprzedaży tych majątków.

Art. 1. Na uiszczenie podatku, przewidzianego ustawą z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94 poz. 746), przez płatników, posiadających ordynacje lub majątki (nieruchomości) ziemskie, związane węzłem substytucji powierniczej, albo innymi ograniczeniami własności, stałe do tych majątków (nieruchomości) ziemskich przywiązani, zezwala się na sprzedaż z tych majątków w drodze parcelacji części obszarów użytków rolnych, a to bez względu na szczegółowe postanowienia ustawowe, statutowe lub umowne, ograniczające prawo rozporządzalności danym majątkiem ziemskim (nieruchomością ziemską).

Art. 2. Parcelacyjnej sprzedaży mogą ulec tylko takie obszary z wymienionych w art. 1 majątków (nieruchomości) ziemskich, których część ceny sprzedaży, płatna przed aktem kupna—sprzedaży i przy tym akcie, nie przewyższa sumy potrzebnej do uiszczenia podatku w myśl zasad ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym, oraz do

pokrycia niezbędnych kosztów, poniesionych na przeprowadzenie pomiarów i planów.

Sumy, należne za grunty, sprzedane na mocy niniejszej ustawy, lub części tych sum, płatne przed aktem kupna—sprzedaży i przy tym akcie, po potrąceniu na rzecz właściciela kosztów przeprowadzenia pomiarów i planów, winny być wpłacone bezpośrednio do kas skarbowych właściwego sądu lub notariusza, sporządzającego akt aljenacyjny, jako specjalnych poborców skarbowych.

O ile sprzedaż tych obszarów dokonywana będzie przy kredytowaniu części ceny kupna, to część ceny kupna, przewyższająca sumę niezbędną na pokrycie podatku majątkowego oraz kosztów przeprowadzenia pomiarów i planów, winna być wpłacona bezpośrednio do Banku Polskiego. Bank Polski otrzymane kwoty, po potrąceniu z nich wszystkich zaległych podatków państwowych, ułokuje w papierach, którym przysługuje prawo bezpieczeństwa pupilarnego, i złoży te papiery w swym depozycie, jako stały fundusz, podlegający ograniczeniom własności, związanym z majątkiem ziemskim, z którego zostały sprzedane odnośne obszary.

Art. 3. Udzielanie zezwoleń na wskazaną w art. 1 parcelacyjną sprzedaż należy do właściwego okręgowego urzędu ziemskiego, co się zaś tyczy majątków instrukcyjnych, to w stosunku do tych majątków konieczne jest uprzednie zezwolenie Ministra Reform Rolnych.

Przy dozwalaniu i przeprowadzaniu sprzedaży mają zastosoowanie przepisy rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r., normujące przenoszenie własności nieruchomości ziemskich (Dz. U. R. P. № 73 poz. 428), i ustawa z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. № 70 poz. 462). Na mocy niniejszej ustawy mogą ulec sprzedaży obszary tylko z tych majątków (nieruchomości) ziemskich, stanowiące odrębne jednostki hipoteczne w dniu 1 czerwca 1924 r., które nie są obciążone służebnościami państwowymi i leśniami. Wyżej powołane przepisy przy wykonywaniu niniejszej ustawy mają zastosowanie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Przy przeprowadzaniu sprzedaży majątku na rzecz podatku majątkowego grunty mają być sprzedawane przede wszystkim bezrolnej i małorolnej ludności z uwzględnieniem zasad ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

Art. 4. Sprzedana w trybie powyższym część gruntów jest wolna od wszelkich ciężarów i długów, obciążających cały grunt, z wyjątkiem wypadku, gdy sprzedana część gruntów jest jedynym przedmiotem hipoteki.

Art. 5. Płatnikom, uprawnionym do korzystania z postanowień ustawy niniejszej, może dyrektor właściwej izby skarbowej — z policzeniem 2% miesięcznie za zwłokę—terminy płatności podatku, wskazane w art. 49 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94 poz. 746) i w art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 stycznia 1924 r. o pborze

drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego (Dz. U. R. P. № 5 poz. 38), odroczyć na okres czasu, niezbędny dla przeprowadzenia formalności, połączonych ze sprzedażą gruntów, przyczem o ile idzie o raty podatku, płatne w 1924 r., nie dłużej niż do końca grudnia 1924 r.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Reform Rolnych, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*
Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu: *W. Grabski*
Minister Reform Rolnych: *W. Koczyński*
Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Siennicki*
Kierownik Ministerstwa Rolnictwa
i Dóbr Państwowych: *Raczyński*

715.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 18 lipca 1924 r.

w sprawie zmiany niektórych przepisów budowlanych na obszarach byłego zaboru rosyjskiego (rozporządzenie budowlano-policyjne dla wsi z dnia 20 listopada 1917 r. Dz. Rozp. dla Gen. Gub. Warsz. № 99 poz. 421, dekret z dnia 7 lutego 1919 r. Dz. Pr. P. P. № 14 poz. 176 i rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. Dz. U. R. P. № 36 poz. 383).

Art. 1. Uchyla się punkt 3 § 1, punkt 2 § 2, § 3, § 4, ustęp 1 § 5, §§ 15, 16 i 17 rozporządzenia budowlano-policyjnego dla wsi z dnia 20 listopada 1917 r. (Dz. Rozp. dla Gen. Gub. Warsz. № 99 poz. 421) oraz dekret z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów budowlanych na obszarach byłego zaboru rosyjskiego (Dz. P. P. P. № 14 poz. 176).

Art. 2. 1. Pozwolenia na wznoszenie nowych budowli lub gruntowną przebudowę starych, nie wymienionych w punkcie 1 § 1 rozporządzenia budowlano-policyjnego dla wsi z dnia 20 listopada 1917 r. (budowle parterowe), udziela w zakresie zleconym wójt gminy bezpłatnie na zasadach, podanych w cytowanym rozporządzeniu, o ile poszczególne postanowienia tego rozporządzenia nie zostały uchylone przez niniejszą ustawę.

2. O ile prośba o pozwolenie została zgłoszona ustnie, wójt winien spisać ją protokółarnie i wydać pisemne potwierdzenie zgłoszenia